

Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister gjorde forleden Dag, at dække sig bag anden Mand. Dette er ikke meget modigt, det er heller ikke meget klogt, alene af den Grund, at man ikke har nogen at dække sig bag. Man søger navnlig at dække sig bag Den overordentlige Kommission, der i en Skrivelse af 11. Maj 1920 gør Indstilling til Regeringen angaaende Kulsituationen, paapeger de Vanskeligheder, der er, og fremhæver Ønskeligheden af, at Regeringen tager Spørgsmaalet om Kultilførslerne i Fremtiden op til alvorlig Prøvelse og derefter træffer fornuftige Beslutninger. I Den overordentlige Kommissions Skrivelse af 11. Maj 1920, der er afsendt til Indenrigsministeriet med alle Medlemmernes Tilslutning, gøres der opmærksom paa, at Tilførslerne er svigtende, at man ikke faar de Kul, der er nødvendige, at Beholdningerne af Kul svinder Maaned efter Maaned; der gøres opmærksom paa, at Tilførslerne i Januar har været 175 000 t, i Februar 175 000 t, i Marts 163 000 t, men i April kun 134 000 t; og det er ikke, hvad Landet nødvendigvis maa have for at kunne holde alle de Virksomheder, der bruger Brændsel, i Gang. Man gør videre opmærksom paa, at en af Hovedaarsagerne til, at man ikke kan faa Kul fra England, er de Forholdsregler, den engelske Regering træffer for at have tilstrækkeligt Kul til Industrien og til Befolkningen i England. Vi gør i denne Skrivelse opmærksom paa, at danske Skibe har ligget Uge efter Uge ved engelske Lastepladser og dér forgæves ventet paa at faa Kul om Bord. Der gives Eksempler paa, at Skibe har ligget dér i 5—6 Uger, og til sidst har Skibene maattet forlade Lastepladserne uden at faa Kul. Og alle de Udgifter, der er forbundne dermed, bliver delvis paaført Rederne, delvis lagt over paa Kullene, saaledes at de ogsaa af den Grund fordyres i en ganske overordentlig Grad. Der var jo oprettet en Udligningskasse for Importørerne; og for at have de nødvendige Penge i denne Udligningskasse til at betale Overliggedagspenge med blev der paa hver Ton Kul, der blev indført, lagt en ekstra Afgift, som Forbrugerne selvfølgelig maatte betale.

Efter saaledes at have gjort opmærksom paa, at det er nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger for, at vi kan faa regel-

mæssig Tilførsel af Kul, at vi kan faa det, vi med yderste Sparsommelighed tiltrænger, fremhæver Kommissionen ikke mindstærkt overfor Regeringen, at de Priser, der allerede paa det Tidspunkt blev afkrævet os, var saa høje, at Landet ikke i Længden kunde betale dem. Naar den højtærede Indenrigsminister nu vilde give det Udseende af, at dette kun var en underordnet Sag for Kommissionen, og at det kun var en Biting, en Bibemærkning i Indstillingen til Ministeren, at vi gjorde opmærksom paa, at vi skulde have billige Kul, saa er dette ganske med Urette. Forholdet er tværtimod det, at vi gentagende fremhæver, at Kommissionen ikke skønner, at det danske Samfund er i Stand til at betale disse kolossale Priser — de var da ca. 170 Kr. pr. Ton.

Endelig gjorde vi i Slutningen af Skrivelsen opmærksom paa Nødvendigheden af, at der blev produceret saa meget indenlandsk Brændsel som muligt. I denne Forbindelse pegede vi naturligvis særlig paa, hvad der kunde frembringes i vore Moser og Brunkulslejer. Vi tilraadede Ministeriet — det havde vi for øvrigt gjort tidligere, hvilket vi ogsaa henviste til — at søge en Forhandling direkte i England og Amerika med Regeringerne dér for at faa nogenlunde Sikkerhed for, at vi kunde faa de Tilførsler af Kul, som var absolut nødvendige, og faa dem til overkommelige Priser. Ved Siden heraf pegede Kommissionen navnlig paa, at de Priser, som maatte betales paa Grund af de forskellige Omstændigheder, som jeg her har nævnt, var af en saadan Beskaffenhed, at det danske Samfund ikke i Længden kunde betale dem. Kommissionen fik imidlertid ikke noget Svar fra Indenrigsministeren; men det gjorde i og for sig intet, hvis blot Kommissionens Indstilling til Ministeriet var blevet taget til Følge. Det blev den imidlertid ikke; derimod gav Staten sig til at indkøbe Kul fuldkommen kritikløst. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, sagde, at nu var det Bagklogskab at komme og gøre Regeringen Bebrejdelser for, at den har foretaget disse omfattende Kulkøb. Hvis Forholdet var det, at man kun havde købt Kul for nogle Maaneder frem i Tiden, for et halvt Aar eller deromkring, tror jeg heller ikke, nogen vilde have gjort Regeringen Bebrejdelser, men der kan ikke opstilles